

ОКСО-РОЗКЛАДНА ПЛАСТИКОВА УПАКОВКА НЕ ВИРІШУЄ ПРОБЛЕМУ ЗАБРУДНЕННЯ ПЛАСТИКОМ ТА НЕ ВІДПОВІДАЄ ПРИНЦИПАМ КРУГОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Оксо-розкладні упаковки, у тому числі пакети, в останні роки були позиціоновані як вирішення проблеми забруднення пластиком. Стверджується, що такий пластик, опиняючись у ґрунті або водних середовищах, розкладається на нешкідливі залишки у період від декількох місяців до декількох років. Проте, значна доказова база свідчить, що оксо-розкладні пластики просто фрагментуються на дрібні частки, включаючи мікропластик, та процес розпаду цих часток вимагає набагато більшого часу ніж заявляють виробники. Цей пластик підвищує рівень забруднення мікропластиком та несе ризик для довкілля, особливо для океанів. Крім того, біорозкладні пластики не підходять для довготривалого використання, переробки або компостування. У підсумку, на сьогоднішній день докази свідчать про те, що оксо-розкладні пластики суперечать двом основним принципам кругової економіки: мінімізація кількості сміття та забруднення й багаторазове високоцінне використання матеріалів та продуктів. У зв'язку з цим, ми підтримуємо прийняття запобіжних заходів, а саме заборони оксо-розкладних пластиків. Наявні докази свідчать, що й інші пластикові упаковки, що містять схожі хімічні домішки, органічні або неорганічні, та пришвидшують біорозкладання, включаючи ферментно-активовані розкладні пластики, також мають бути заборонені.

Визначення

Оксо-розкладні пластики - це звичайні полімери (наприклад, LDPE), до яких додано хімічні домішки, що пришвидшують окислення та фрагментацію матеріалу під впливом УФ-променів та/або тепла, кисню. Процес окислення пришвидшує перетворення полімерів на частки. Теоретично, процес фрагментації має пришвидшувати процес біорозкладання, тобто розпаду часток під впливом мікроорганізмів на природні молекули такі, як двоокис вуглецю та воду. Процес біорозкладу залежить від багатьох факторів, включаючи розмір часток, кількість домішок, умови навколишнього середовища (температура, біотичні фактори) – всі вони суттєво відрізняються на практиці. Оксо-розкладний пластик застосовується для виготовлення пакетів, блістерів, пляшок, етикеток, кришечок. Оксо-розкладні пластики продаються та рекламуються під різними назвами: оксо-біорозкладні, фото/термо-розкладні, пластик з про-окислючою домішкою - ця термінологія спричиняє плутанину серед споживачів, виконавчих органів та компаній.

Аргументація

Протягом останнього десятиріччя, оксо-розкладні пластики розцінювались як потенційне вирішення проблем забруднення ґрунтів та водойм, при чому цей матеріал став обов'язковим у декількох країнах та регіонах, та продається у багатьох інших. Деякі експерти підтримують ефективність оксо-розкладних пластиків. Однак, велика кількість вчених (з Університету Каліфорнії, Університету Мічигану, Університету Лафборо), міжнародні та державні інституції (наприклад, Організацію ООН з навколишнього середовища, Європейську Комісію, Парламент Великобританії), дослідницькі лабораторії (наприклад, Organic Waste Systems), торгові асоціації виробників пластмас, переробники (наприклад, PlasticsEurope, SPI Bioplastics Council, European Plastics Converters) та велика кількість інших експертів зібрали та надали велику кількість доказів, що оксо-розкладні пластики не вирішують проблему

забруднення пластиком, не підходять для довготривалого використання та переробки або компостування.

Оксо-розкладні пластики не вирішують проблему забруднення ґрунтів та водойм, а навпаки підвищують рівень забруднення мікропластиком, що підвищує ризик завдання шкоди довкіллю.

Оксо-розкладні пластики позиціонуються на ринку як такі, що можуть вирішити проблему утворення сміття завдяки їх біорозкладанню – це маркетингове твердження призводить до плутанини серед споживачів і фактично погіршує ситуацію з утворенням відходів. У навколишньому середовищі вони розкладаються на дрібні частки, включаючи **мікропластик**. І хоч мікропластик непомітний для неозброєного ока, цей процес розкладання відмінний від біорозкладу. Дослідження показали, що процес біорозкладання залежить від умов навколишнього середовища, та, зазвичай, вимагає набагато більше часу ніж заявлено виробником. Протягом всього процесу розкладання, мікропластик залишається у навколишньому середовищі, включаючи океани. **З накопиченням мікропластику у екосистемах, з'являється ризик його біоаккумуляції, у тому числі у харчовому ланцюжку, що негативно впливає на здоров'я людей та стан довкілля.**

Оксо-розкладний пластик не підходить для довготривалого використання, переробки або компостування. Отже, не дозволяє багаторазове високоцінне використання матеріалів та продуктів.

- Повторне використання: Оксо-розкладний пластик розроблений таким чином, що його розкладання відбувається упродовж декількох місяців або років. Навіть, у разі додавання стабілізуючих речовин з метою відтермінування процесу розкладання, оксо-розкладні пластики не розроблені з метою їх довготривалого повторного використання.
- Переробка: переробники масово заявляють, що наявність оксо-розкладних пластиків у складі вторсировини **значно погіршує якість та цінність вторинного пластику**, та радять відмовитись від використання таких пластиків. Також вони зазначають, що оксо-розкладний пластик не може бути ідентифікований будь-якою існуючою технологією і не може бути відсортований від звичайного пластику. Незважаючи на стабілізуючі домішки, що відтермінують процес розкладання – це не вирішує проблему з його переробкою. **Домішки для розкладання погіршують якість матеріалу переробки з кожним новим циклом.**
- Компостування: Оксо-розкладні пластики не задовольняють вимогам стандартів для пластикової упаковки та відновлення пластику шляхом компостування таких, як ISO 18606, EN 13432, ASTM D6400, AS 4736 та GreenPla, оскільки їх розкладання відбувається довго і пластикові фрагменти залишаються у компості. При потраплянні оксо-розкладних пластиків у промислові компостні потужності, якість компосту значно погіршується, що знижує його ринкову вартість, та сприяє розповсюдженню пластику у навколишньому середовищі. Відповідно, оксо-розкладний пластик має бути усунутий із сировини, що потрапляє на потужності для промислового компостування. Ця несумісність також чітко

зазначається виробниками оксо-розкладних домішок та Асоціацією Виробників Оксо-розкладних пластиків.

Підсумовуючи, наявні докази свідчать, що оксо-розкладні пластики суперечать двом головним принципам кругової економіки: мінімізації кількості сміття та забруднення й багаторазового високоцінного використання матеріалів та продуктів. Крім того, всі твердження щодо переваг оксо-розкладних пластиків при їх захороненні на полігоні виявились хибними.

Рекомендації

Ми підтримуємо принцип запобігання шляхом заборони оксо-розкладної пластикової упаковки на ринку доки широкомасштабне, незалежне дослідження третьої сторони, відповідно до міжнародних стандартів (ISO, CEN and ASTM), можливо, у комбінації з технічним прогресом та інноваціями, прямо доведе належне розкладання пластикових часток у різних середовищах та те, що необхідний час для розкладення цих пластикових часток не призводить до накопичення пластику у екосистемах. На основі існуючих доказів, дана рекомендація стосується також пластикового пакування, що містить подібні хімічні домішки, органічні й неорганічні, що позиціонуються як такі, що пришвидшують процес біорозкладання, включаючи ферментно-активовані розкладні пластики.

Для створення системи, в якій пластик ніколи не стає сміттям, ми підтримуємо інновації, що зменшують кількість сміття ті рівень забруднення, та створюють продукти, що довго залишаються високоцінними.

Ця заява є результатом чисельних детальних консультацій вчених, дослідницьких лабораторій, компаній, НУО та торгових асоціацій та затверджена наступними організаціями та особами:

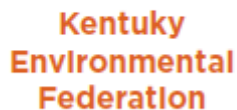
Бізнес та промислові асоціації:

Неурядові організації та асоціації:

Публічні організації, дослідницькі організації та особи:

- Mr. Richard C. THOMPSON, Professor, Marine Biology, Plymouth University, UK
- Prof. Dr. Ramani NARAYAN, University Distinguished Professor, Department of Chemical Engineering & Materials Science, Michigan State University, USA; Fellow, National Academy of Inventors; Fellow ASTM International,
- Prof. Dr. Joseph P. GREENE, Department Chair and Professor, Department of Mechanical and Mechatronic Engineering and Sustainable Manufacturing, California State University, Chico, USA
- Mr. Joao SOUSA, Biotechnology Engineer, International Union for Conservation of Nature (IUCN), Switzerland
- Dr. Francois GALGANI, Institut Français de Recherche pour l'Exploitation de la Mer (IFREMER), France
- Mr. Marco RICCI, Chair of the ISWA working group on biological treatment of waste
- Prof. Dr. Jorge EMMANUEL, Faculty Fellow and Adjunct Professor, Institute of Environmental and Marine Sciences, and College of Engineering and Design, Silliman University, Dumaguete, Philippines; Former Chief Technical Advisor on global environmental facility projects and on persistent organic pollutants for the United Nations Development Program (UNDP).
- Mr. Anant Trivedi, National Network For India Trust (NNFI), New Delhi, India
- Wageningen Food & Biobased Research, Wageningen University and Research, The Netherlands: Mr. Christiaan Bolck MSc, Program manager “materials”, Dr. Maarten van der Zee, Senior scientist “biodegradable materials”, Dr. Harriette Bos, Program director “resource use efficiency”/expertise leader “sustainable chains and systems analysis”, Mrs. Karin Molenveld MSc, Expertise leader “sustainable plastics technology”

Члени Європейського Парламенту:

- Mr Philippe LAMBERTS (Belgium)
- Mrs Margrete AUKEN (Denmark)
- Mr Pascal DURAND (France)
- Mrs Simona BONAFI (Italy)
- Mr Piernicola PEDICINI (Italy)
- Mr Davor ŠKRELEC (Croatia)
- Mr Josu JUARISTI ABAUNZ (Spain)
- Mrs Sirpa PIETIKÄINEN (Finland)
- Mr Claude TURMES (Luxembourg)
- Mr Benedek JEVOR (Hungary)

*Переклад
ГО ReThink*